

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Η ΜΑΜΑ. — Φαντάσου, κυρία Λεντρού... Αυτό το παλιό δεν μπορεί να κάνει πια από ένα μήνα σε μία δουλειά. Τον έχω θάψει ως τώρα μαθητευόμενο σ' ένα μηχανικό, σε φυλουργείο, σε φαρμακείο...

... Μά πουθενά δεν έπρόκοψε... Τώρα του βρήκα μία θέση γκρομύ στο «Μεγάλο Ξενοδοχείο»... Γιατί αυτή η δουλειά να του άρσει και να προκόψει...

Η ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ. — Δεν έκανες καλά, κυρία Γεσού... Οι γκρομύ δεν μεγαλώνουν ποτέ.

Η ΜΑΜΑ. — Τι λές; Δεν μεγαλώνουν ποτέ...
Η ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ. — Ναι! Ναι!... Είπες ποτέ σου γκρομύ... γέρο;

ΠΟΥ ΉΤΑΝ ΤΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ ;
Ο ΓΙΑΤΡΟΣ. — Πρόκειται περί δηλητηρίασεως.
Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. — Σίγουρα θα δάγκωσε τη γλώσσα της !...

ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΟΡΓΗΣ
Ο ΚΙΝΔΥΝΕΥΩΝ. — Μά γιατί κλαίει ο κροκόδειλος;
Ο ΣΩΤΗΡ. — Γιατί φοράς μπότες από δέρμα κροκοδείλου κι' αναγνώρισε σ' αυτές το πελάι ενός παιδιού του !

Ο κ. ΚΙΟΦΤΕΣ ΚΑΙ Η ΖΟΥΜΠΟΥΡΑΟΥ.
ΔΙΚΗ ΖΩΝΤΟΧΗΡΑ :
ΕΚΕΙΝΗ. — Θα είμαι πολύ εύτυχης που θα μπορώ να υιοθετήσω τις χαρές και τις λύπες μαζί σου.
ΕΚΕΙΝΟΣ. — Εύτυχώς δεν έχω λύπες.
ΕΚΕΙΝΗ. — Έννοια σου, φίλε μου και μόλις με πάρης θ' αποκτήσης.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

Ο ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΙΦΑΣΚΙΑΣ (στη σύζυγό του). — Έλα, αγάπη μου, μπορείς τώρα να με φίλησής !...

ΤΥΧΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ !

Η ΒΕΝΤΕΤΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ (στο σύζυγό της που κάιεται από κρεβάτι καταπληγμένος). — Άλθθεια, τι καλή τύχη ! άγαπητέ μου!... Όχι μόνο δεν πληγώθηκα καθόλου σ' αυτό το δυστύχημα, μά και έγινες τραστία ρεζόλμα γύρω από το θιμά μου...